Презъ лѣтото на 1875 година бива поканенъ на заседание въ Св. Синодъ въ Цариградъ и тамъ на 4 Юний смъртьта тури кръстъ на единъ непримиримъ духъ и на единъ голѣмъ умъ.

x
x x

Иларионъ Макариополски почина, ала дѣлото му бѣ продължено. Името му стана легенда. А въ родното му мѣсто Елена и децата знаятъ запустѣлата му бащина къща. Тамъ намираха свърталище да се поиграятъ и приказки за Светеца да чуятъ отъ изветрялата знахарка баба Крася, че тя тъй хубаво при-казваше, за Светия старецъ бѣ оживѣлъ на дѣтскитѣ гърди.

Хубаво ли е времето баба Крася ще се натъкми подъ тополата и отъ сърдце приказка подехя. Ала жълтицар ли се скачаши есенница